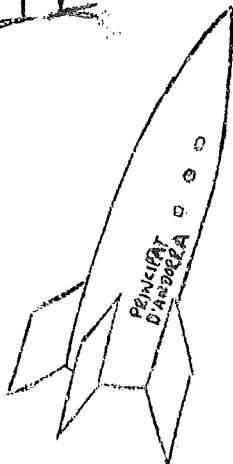
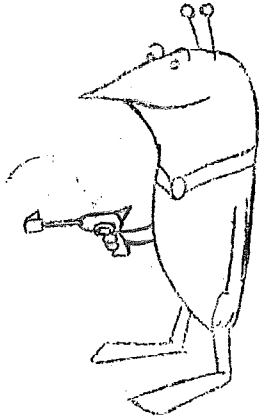
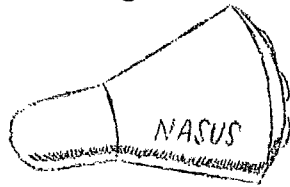

Editors: Andreu R. Parra i
Lluís Vigil

EDITORIAL

Com a conseqüència d'una afirmació meua, la qual continuo mantinguent, atribuint al meu fanzine DRONTE l'honor d'ésser el primer del fanzine espanyol, va semblar que la tercera guerra mundial hagués esclatat.

França es va movilitzar i, com en els temps dels cent mil fills de Sant Lluís, els Pirineus no foren prou per contindre als intervencionistes francesos.

Infàmia! va cridar l'amic Jacques, el primer fanzine espanyol, el vaig fer jo.

Aleshores, quan preparant-me per a rebatre al francès, després d'anar al Bruch, per a demanar inspiració a aquell altre senyor que també va tenir problemes amb els gals i que té un monument allà, va arribar el segon cop: Carlos proclamava el seu fanzine com el primer!

Devant d'aquest segon front, em vaig retirar cap el Castell de Montjuïc, esperant el setge i pensant amb la vonjança.

L'ideia va arribar a l'instant: feria un primer fanzine que ningú no em pogués discutir! Dit i fet, tot seguit em vaig posar a preparar el primer fanzine en swahili.

Un moment, un moment- voldrà aclarir quelcom lector- en swahili?

Si, en swahili- respondré jo- només que al finalitzar la primera pàgina em vaig donar compte de que se tant swahili com de yoga, es a dir res.

Rapidament vaig consultar als meus amics- Saps swahili, Pere?

Swa... qué?

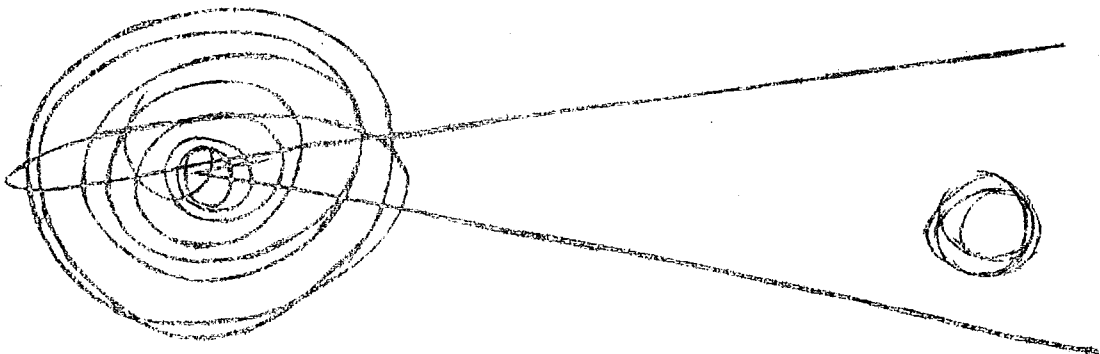
Que tal estas de swahili, Ferran?

... i el circuit principal ens connectarà tres posicions de memoria, que al ésser accionat el skip-dup... swahili?... no, res...

Així doncs, abandonat pels amics, vaig pendre una decisió heroica: fer el primer fanzine en català, encara que em diguin "regionalista"... eh?, qui ha sigut l'idiota que ha dit separatista...

ENVIAT per a Lluís Vigil

Cap editor, per a molt modest que sigui, deixa de posar en el primer número de la seva revista un escrit seu, i per aixòs aci està el meu.

Els suprens ordenadors del Cosmos miraren la Terra i el que veieren els entristir. Doncs la Terra s'havia apartat de la Norma i a la Terra l'Home no sabia triar entre al Bé i el Mal.

Els suprens van mirar la Terra i ploraren, doncs la Terra havia estat un dels indrets afavorits de la creació. Per fi un d'ells, el més savi, es dirigí als demès i digué:

-La Terra s'allunyat de la Norma i encare s'allunyarà mes- va fer una pausa doncs l'emoció li prosiona la gola- tant sols amb el sacrifici d'un de nosal tres es podra remeiar la situació.

La reunio sencera es, tra ses mots, ni tan sola un sospir va quebrar l'aclapa rador silenci. El mes savi continuà- Un de nosaltres tindrà de realitzar el Suprem Sacrifici. Un de nosaltres, el nostre enviat, s'encarnarà en la forma humana i recordarà de nou a la Terra la Norma que mai deuria haver abandonat.

-Però- va ~~dir~~ un dels suprens mes inexperts- perquè dius que serà un sacrifici?, a mi em sembla una experiència ben curiosa.

El mes savi esguarda, amb compasió, al seu interlocutor: tenia tant d'aprendre encara!

-Dic sacrifici- prosegui- perquè sacrifici serà. El nostre enviat, encara que assolirà deixebles i seguidors, es veurà oposat a la majoria de l'Humanitat, que no desitja tornar a la Norma, i al final d'una terrible confrontació, es veurà obligat a sacrificar la seva vida.

-Aleshores- tornà a interrompre'l el d'abans- que s'haurà assolit?

-S'ha assolit- finalitzà el mes savi- que la Terra torni de nou a recordar la Norma i que l'herencia del nostre enviat fructifiqui amb els altres homes que facin d'ells els sous ensenyaments.

L'assemblea va esclatar amb un sospir de ~~contentament~~, i un dels suprens, el mes acomplidor de la Norma, fou escollit per a esser enviat. I descenguè a la Te rra i s'encarnà en el ventre de la filla de l'Home.

I a Braunau am Inn, a l'hostal dit Gasthof zum Pommer, la dona va donar llum al Nen. I li van posar per a nom Adolf Hitler.